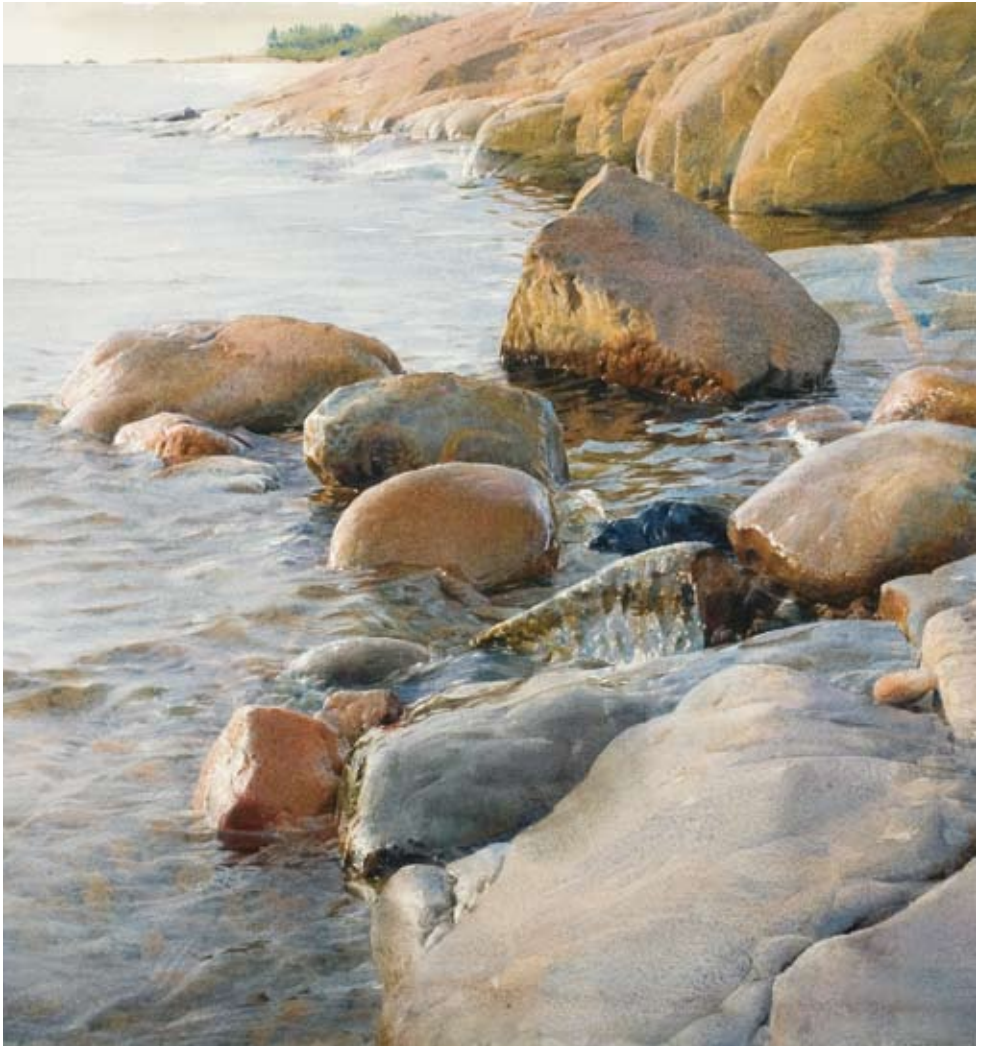

3 KONST AKTUELLT DALSLAND

AKTUELLA UTSTÄLLNINGAR OCH PROJEKT PÅ DALSLANDS KONSTMUSEUM 1/8–27/9 2009

Stanislaw Zoladz (bilden är besiktaren)

VINTRIGT DALSLAND FÅNGADE HANS BLICK

Ljuset är viktigast, förklarar akvarellmålaren Stanislaw Zoladz, som med imponerande teknik fångar speglingar i vatten lika självklart som dunkla skogar över ödesmättat vinterlandskap.

Ett övergivet hus har en själ. Det vet alla som har en relation till ett sådant hus. Det finns något ödesmättat och tungsint över en boplatz som människorna för länge sedan lämnat. Det är vackert på ett melankoliskt sätt. Sådana platser fascinerar akvarellisten Stanislaw

Zoladz. Han letar efter dem och i Dalmland hittade han flera. Några har han dokumenterat med sin uppmärksamma blick. Ni kan se dem här och nu på museet. Och de är målade i år.

I månadsskiftet februari, mars, gästades landskapet av en hel del snö och lågtrycket spädde ytterligare på med dramatiskt ljus och mörk himmel. Då bodde han här en period och åkte runt i landskapet och letade motiv.

– Ljuset är viktigast. Sen måste det bli en fin komposition. Här ser du hur fint husen ligger intill varandra och bildar ett mönster. Och titta här, hur snön lyser

i bakgrunden, säger Stanislaw Zoladz och pekar på detaljer i det han målat strax utanför Åsensbruk, i Eriksbyn och på väg 166 mot Bengtsfors.

Först skissar han i litet format direkt i akvarell sittandes i bilen. Han tar också några foton, åker hem och fortsätter arbetet, drar upp det i större skala, kompletterar, stämmer av. Sen återkommer han dagen

etter, då har ljuset förändrats, liksom väderleken, och målar igen. Det stora, avslutande arbetet görs i ateljén i Stockholm.

– Vissa motiv återkommer jag till gång på gång. De blir bara intressantare ju mer jag ser på dem.

Så är det med skärgårdsmotiven runt Simpnäs nära Arholma där han bor på somrarna. Att måla vatten, det är den största utmaningen, menar Stanislaw Zoladz.

– Stenar och klippor är inte svårt. Men med vatten måste man ha tålmod, vara väldigt taktisk och planera. Vad ska man börja med? Vatten har så många dimensioner, det rör sig hela tiden, det är genomskinligt, men har ändå en yta. Att måla vatten är det svåraste, men också bland det mest intressanta.

Det var också med en vattenbild han 1999 vann andrapris i Winsor & Newtons världsomspännande millenniumtävling med över tvåtusen deltagande konst-

närer. Utställningen visades i London, Stockholm och New York.

– Det tar 30–40 år att bli en bra akvarellist och man måste träna hela tiden för att inte tappa tekniken, det går inte att göra långa uppehåll, säger Stanislaw Zoladz.

Själv arbetar han väldigt intuitivt, och med få kulörer – tolv, max femton.

– Lär dig blanda, är det råd han ger. Och tillägger att akvarellister nog är lite speciella, kommer de samman, kan de snacka i timmar om en enda papperskvalitet!

Stanislaw Zoladz är född 1952 i Polen och utbildad vid konstakademin i Krakow, en utbildning som var starkt inriktad på att lära ut grunderna i hantverket. Det är i den traditionen han hämtat sin närmast fotografiskt exakta teknik. 1978 kom han till Sverige och fann att här ville han stanna, här var det möjligt att leva och försörja sig som konstnär. Fast det krävde lite »omskolning«.

Forts. Stanislaw Zoladz

– Ljuset är helt annorlunda här, mycket skarpare och mer kontrastrikt än längre söder ut.

Han har haft många utställningar runt om i vårt land och har också ställt ut utomlands. Vad driver honom?

– Ända sedan jag var mycket liten visste jag att det var konstnär jag ville bli, jag har aldrig velat göra något annat. Den långa arbetsprocessen driver mig framåt, i den föds hela tiden nya idéer. Att möta publiken betyder också mycket, att få respons på det man gör och höra att man lyckats förmedla någonting. Att mina känslor för landskapet kan uppfattas av andra, säger Stanislaw Zoladz.

Sedan 15 år tillbaka hyr han sin ateljé i ett rymligt gammalt hus med stor äppelträdgård i Nacka utanför Stockholm. Det är där vi stämt möte och jag får se Dalslandsmålningarna, samt akvarellerna från Norrland, Värmland, Lofoten och Roslagens skärgård – alla de platser han besökt för att hämta inspiration.

– Upplevelser är färskvara. Efter ett tag bleknar känslan, därför måste man vara på plats och fånga den direkt.

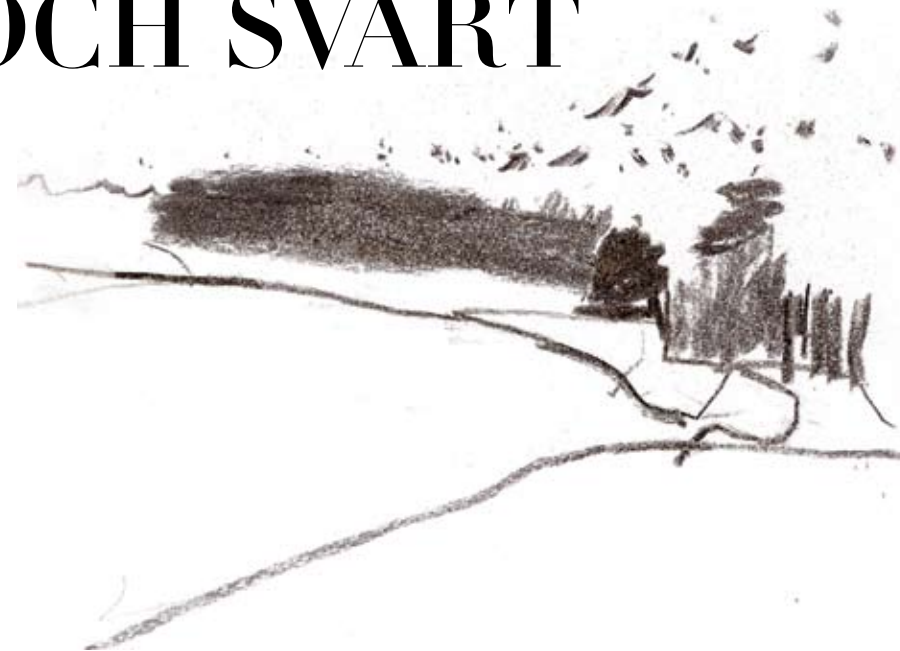
Hans produktivitet är stor och uthållig. Här finns också flera bilder från Nacka och det gamla villaområdet. Grannhusets slitna skönhet har han målat i både dags- och nattljus. Snart ska han ställa ut i Diesilverkstaden, kommunhuset i Nacka. Men först ska dalslänningarna få möta hans syn på Sverige och på deras landskap, så som han såg det tidigt i våras.

Utställningen visas 1 aug– 27 sep.

Stanislaw Zoladz

MELLAN VITT OCH SVART

I Galleriet visar Brita Winnell-Macke teckningar och objekt.

– Jag är intresserad av valörens möjligheter, spännvidden mellan vitt och svart, säger hon som ständigt tecknar, parallellt med det tunga och handfasta arbetet som skulptör.

Hon har sin ateljé i Konstnärernas kollektivverkstad vid Klippan i Göteborg, ett rum med högt i tak och vindpinad utsikt ut mot västerhavet. På väggarna finns kol- och tuschteckningar. Snabba landskap, människor och diffusa rum, tecknade med kolets kompakta svärta i kontrast mot tunna, svävande linjer.

– För mig handlar tecknandet väldigt mycket om materialet. Vad har kolet för möjligheter? Vad kan jag få ut av det? Det är bara valören jag kan berätta med och det är en utmanande begränsning, säger Brita Winnell-Macke.

Många av teckningarna är tillkomna under studieresor utomlands, på Island och i Grez-sur-Loing i Frankrike. Här finns också en serie dansteckningar där få linjer och antydningar skickligt formar kroppar i rörelse – några i den serien är inköpta av Göteborgs Konstmuseum.

Brita Winnell-Macke avslutade sina studier vid Valands konsthögskola 1983. Vid sidan om det egna skapandet, har hon arbetat som konstnärlig konsult. Hon har också undervisat, bl a vid Stenebyskolan och vid HDK Högskolan för Design och Konsthantverk i Göteborg – vilket hon fortfarande gör. Bland flera offentliga uppdrag märks ett andaktsrum på Högsbo kriminalvårdsanstalt i Göteborg. Där använde hon sig av blåstrat glas och fiberoptik, material hon fortsatt att utforska.

Utställningen visas 1 aug– 27 sep.

FÅGLAR I RAKUBRÄNNING

Fågelutställningen i den nedre hallen fortsätter och där finns bland annat keramikern Mariann Gunnemarks sjöfåglar, vettar och snipor. De är placerade längst väggen i en lång fin rad.

Mariann Gunnemark har länge varit kustbo. Tidigare bodde hon på Tjörn, nu bor hon i Gerlesborg.

– Varför jag gör sjöfåglar? Tja, ja vet inte ... Jag gillar de som håller till i havet. De ser pigga och kul ut. Och jag tycker själv mycket om att bada och simma. Kanske känner jag något slags släktskap, säger Mariann och skrattar.

1971 avslutade hon sina studier vid HDK, Högskolan för design och konsthantverk, i Göteborg och var en av dem som startade kollektivet Konsthantverks-

huset. Längre hade hon sin egen verkstad på Tjörn. Nu arbetar hon mycket i Konstnärernas Kollektivverkstad i Bohuslän. Fåglar har alltid funnits som ett tema hos henne, vid sidan om mer konceptuella objekt, utsmykningsuppdrag och brukskeramik. Med olika sorters lera, glasyr och bränning får varje fågel sin speciella karaktär. De i stengods är inte glaserade, utan målade före bränning på gammalt vis, med engobe, en slags färgad lera som ger en torr yta.

De rakubrända fåglarna är mer stiliserade i sin form. Rakubränningen ger ett alldeles speciellt uttryck.

– Jag gillar blänket, när den glaserade ytan bli lite metallisk och skiftar i en mängd toner, men också kontrasten mellan den oglaserade svarta leran och

de glaserade partierna. Krackeleringarna som bildas är också speciella.

Rakubränning kommer från Asien. Medan vanligt gods står ett dygn eller mer i ugnen går raku mycket snabbt. Tekniken bygger på hastiga växlingar mellan varmt och kallt. Det glödande godset tas ur ugnen och stoppas omedelbart ner i en gryta med halm och spån som fattar eld då ett lock läggs på. Elden förbrukar allt syre, leran blir svart.

Föremålet kyls därefter snabbt ner och kan tvättas rent. Fram träder ett föremål med en egendomligt magisk utstrålning.

Utställningen är öppen mellan 30 maj och 27 september och visar fåglar på många olika sätt. Sju konstnärer och en fotograf deltar; Kristina Anshelm, Kazuyo Nomura, Yvonne Karlsson, Per Thorvald, Ulrika Henström, Bibi Lovell, Mariann Gunnemark och Olof Dybeus.

RAKUBRÄNNING STEG FÖR STEG

FÄRG ÄR ETT SPRÅK SOM FÖRENAR

**Missa inte nästa vernissage på Dalslands konstmuseum lördag 3 oktober kl 14.00.
Då öppnar tre nya utställningar:**

- Färg är ett språk, heter utställningen som förenar de tre samtidskonstnärerna **Göran Lantz, Malin Palm** och **Kenneth Börjesson**. Mycket färg – oftast hög, stark och lysande, är signum för denna treklång konstnärer från Bohuslän, Dalsland och Värmland.

Malin Palm

Kenneth Börjesson

- I nedre hallen har Dalslandskännaren Sten Torstensson sammanställt en ny utställning om **K Ragnar**, en av Dalslands stora målare under 1900-talet. K Ragnar var verksam 1900–1961 och mycket produktiv. I en recension fick han benämningen »Dalslands oslipade diamanter« och i många Dalslandshem finner man konst av denne begåvade målare.

K Ragnar

- De unga möbelsnickarna **Elin & Hans-Åke Guldåker** har sin verkstad i konstnärskollektivet Not Quite i Fengersfors. Nu visar de ett urval nya möbler i Galleriet.

Utställningarna pågår 3 oktober–20 december. Välkomna!

Utgivare: Dalslands konstmuseum
Texter: Anna-Stina Lindén Ivarsson
Form: Sara Lund, Reform

ÅNGÖR VÅR BRYGGA!

Ni vet väl att Dalslands konstmuseum har en egen gästbrygga i direkt anslutning till Dalslands kanal? Härifrån tar man en kort promenad uppför berget till museet och cafeet. Men rikta först blicken mot himlen och bryggans nya högsmla, utsmyckning »O store gud«, en gåva från museets vänförening, gjord av Dalslandskonstnären Stig Nelson. Han har också gjort hästen »Pegasus«, som står till vänster om entrén. Bara en av många intressanta skulpturer i museiparken. Stig Nelson hade en omskriven separatutställning på museet förra året.

**Dalslands
konstmuseum**

Upperud 464 40 Åsensbruk
0530-300 98
www.dalslandskonstmuseum.se